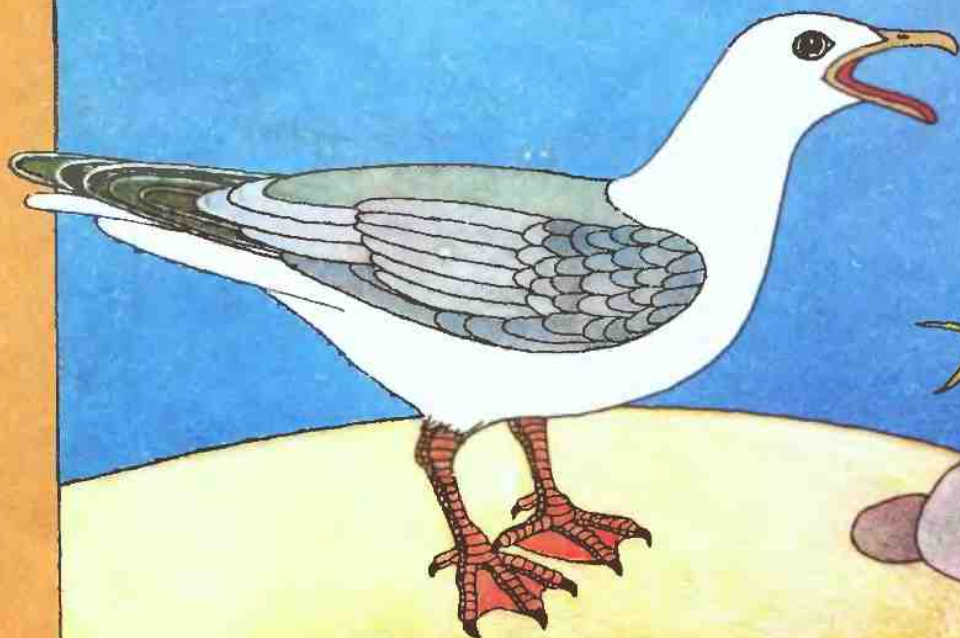
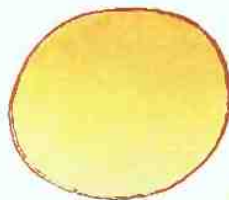

ВАЛЕНТИН БЕРЕСТОВ

ДЕ ЧАЄЧКА ЖИВЕ?

Поверніть книгу не пізніше зазначеного терміну.

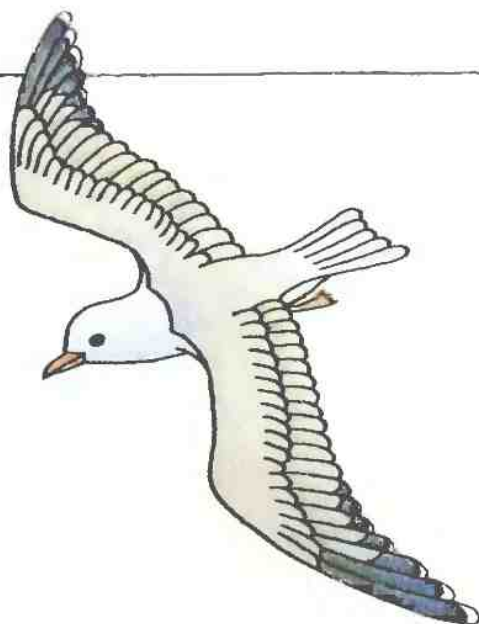
1996			6
28.02 5.1B			
4.07.10			

Книго Складання Аук.

Д
Б48

ВАЛЕНТИН БЕРЕСТОВ

ДЕ ЧАЄЧКА ЖИВЕ?

ВІРШІ

Для дошкільного віку

Переклад із російської
ДМИТРА ЧЕРЕДНИЧЕНКА

Художники
ОЛЕКСАНДР та НІНА КОВАЛІ

КИЇВ «ВЕСЕЛКА» 1983

об
87

87

*В сборник современного
русского поэта
вошли стихи о природе,
о детях и их играх.*

Б48 Берестов В. Д. Де часчка живе?: Вірші. Для до-
шкіл. в./Пер. з рос. Д. С. Чередииченка; Худож.
О. Н. та Н. І. Ковалі.— К.: Веселка, 1983.— 24 с., іл.

До збірки сучасного російського поета увійшли вірші про природу, про дітей
та їхні ігри.

4803010102—243

Б 101.83.

М 206(04) —83

P2

Городская ЦДБС
г. Запорожия

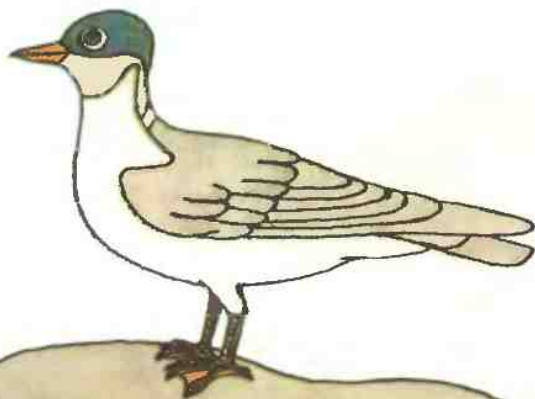
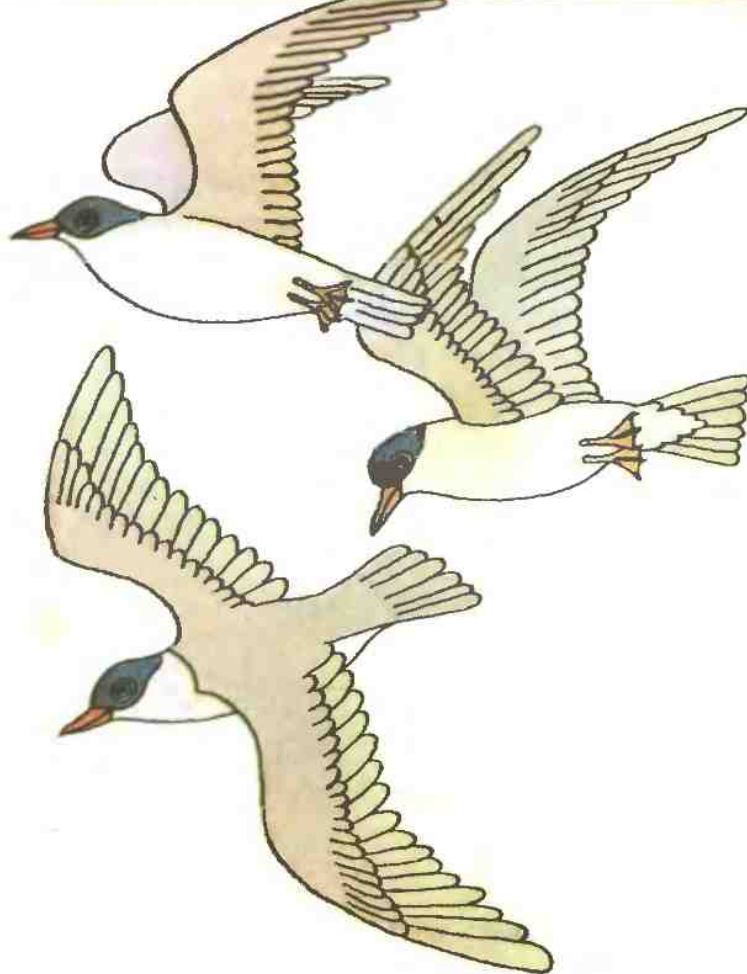
ДЖЕРЕЛЬЦЕ

Ой джерельце, ой струмок,
Хвилька голосна!
Може, то чийсь кулачок
Стукає із дна.

ДЕ ВАШ ДІМ?

— Чайки, чайки, де ваш дім?
Чайки, чайки, де ваш дім?
На землі?
На воді?
Чи у синій висоті?

— Ну звичайно, на землі!
На землі з'являємось.
Ну звичайно, на воді!
На воді гойдаємось.
Ну звичайно, в висоті!
В висоті літаєм.
Ось де, ось де живемо!
Ось де поживаєм!

КОТИК

Ледве хтось хоч трохи скинеться,
То на нього котик кинеться.
Ледве щось кудись покотиться,
То за нього котик схопиться.
Плиг-скік! Стриб, хап-лап!
Не втечеш із наших лап.

КІШЧИН ЦУЦИК

Був у кішки син прийомний —
Тільки цуцик, не коток —
Дуже милий, дуже скромний,
Дуже лагідний синок.

Без води, не раз бувало,
Кішка сина умивала;
Замість губки, замість мила
Язиком синочка мила.

Швидко лиже язичок
Шию, спину та бочок.
Ця тварина —
Кішка-ненька —
Дуже чепурненька.

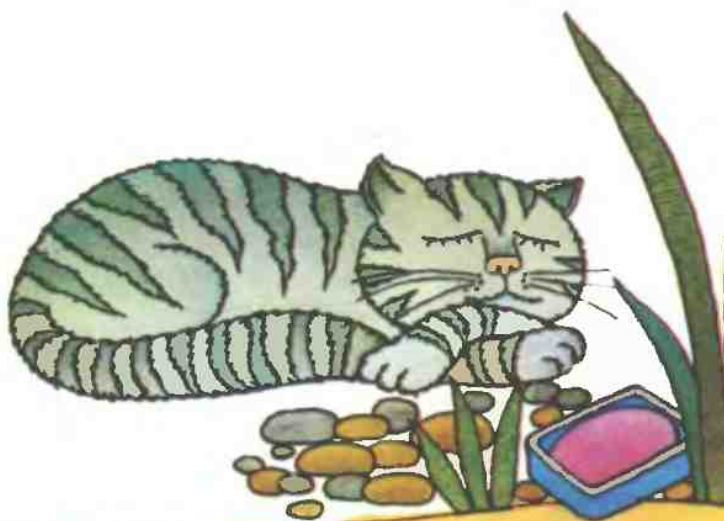
Та підріс
Синок ласкавий,
І тепер він пес
На славу.

Бідній мамі не під силу
Нині мити здоровила.
На такого кудлача
Язика не вистача.

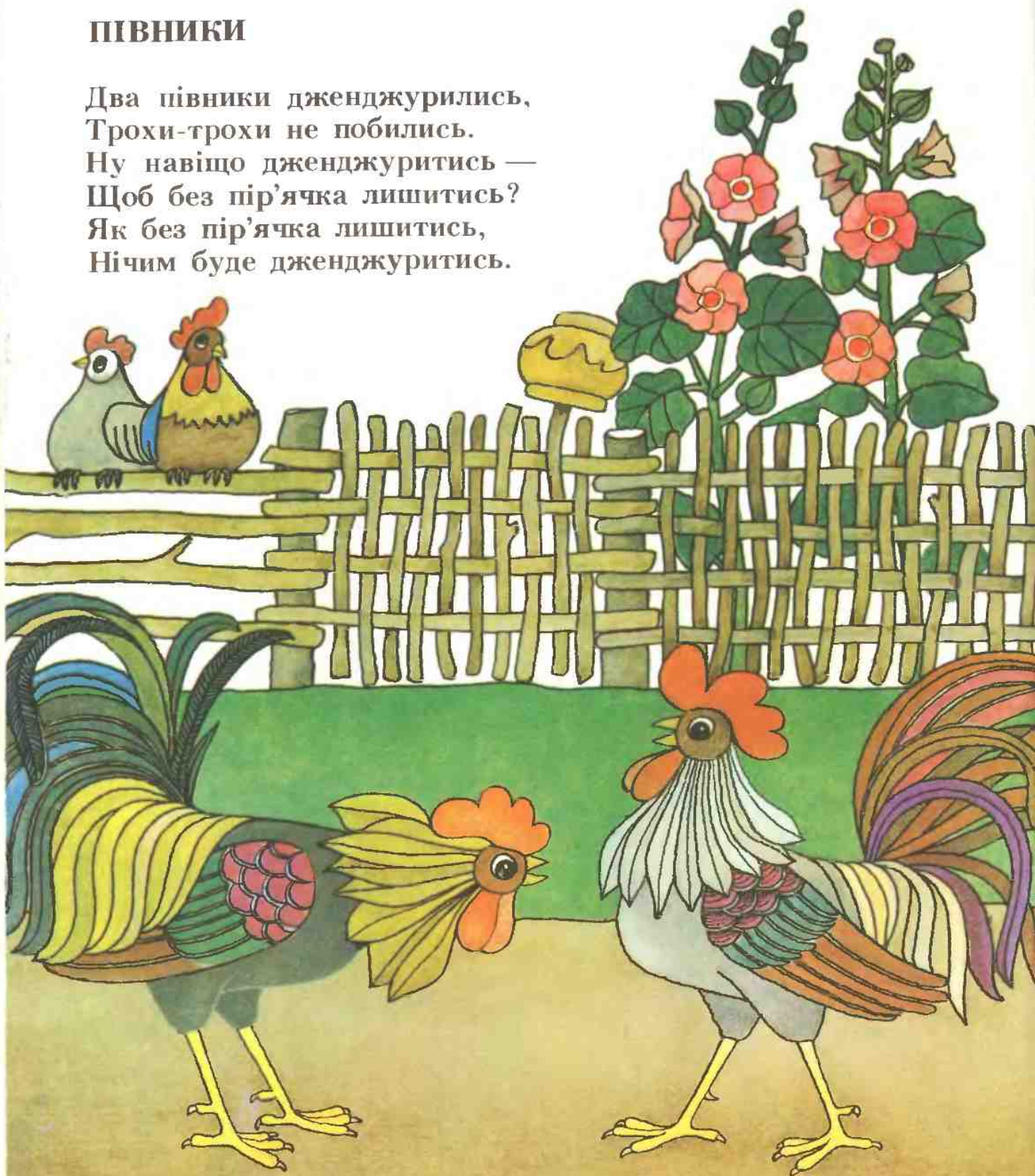
Щоб помити шию
Сину,
Хоч вилазь
Йому на спину.
— Ой,— зітхнула киця-мати,—
Важко сина умивати.

Сам плескайся, сам купайся.
Сам, без мамі умивайся.—
Син купається в ставку.
Спить матуся на піску.

ПІВНИКИ

Два півники дженджурились,
Трохи-трохи не побились.
Ну навіщо дженджуритись —
Щоб без пір'ячка лишитись?
Як без пір'ячка лишитись,
Нічим буде дженджуритись.

СТЕЖИНКА

Стежинко моя, ти мене підвела.
Якою міцною, стежинко, була!
Якою сухою, дзвінкою!
Та дощик пройшов... Я повсюди сную
І тільки стежинку минаю своєю
Стороною.

БИЧОК

Маленький бичок.
Руденький бочок.
Ніжками ступає,
Головкою хитає:
— Хочу в череду-у. Му-у-у!
Сумно одному-у-у!..

ПРО МАШИНУ

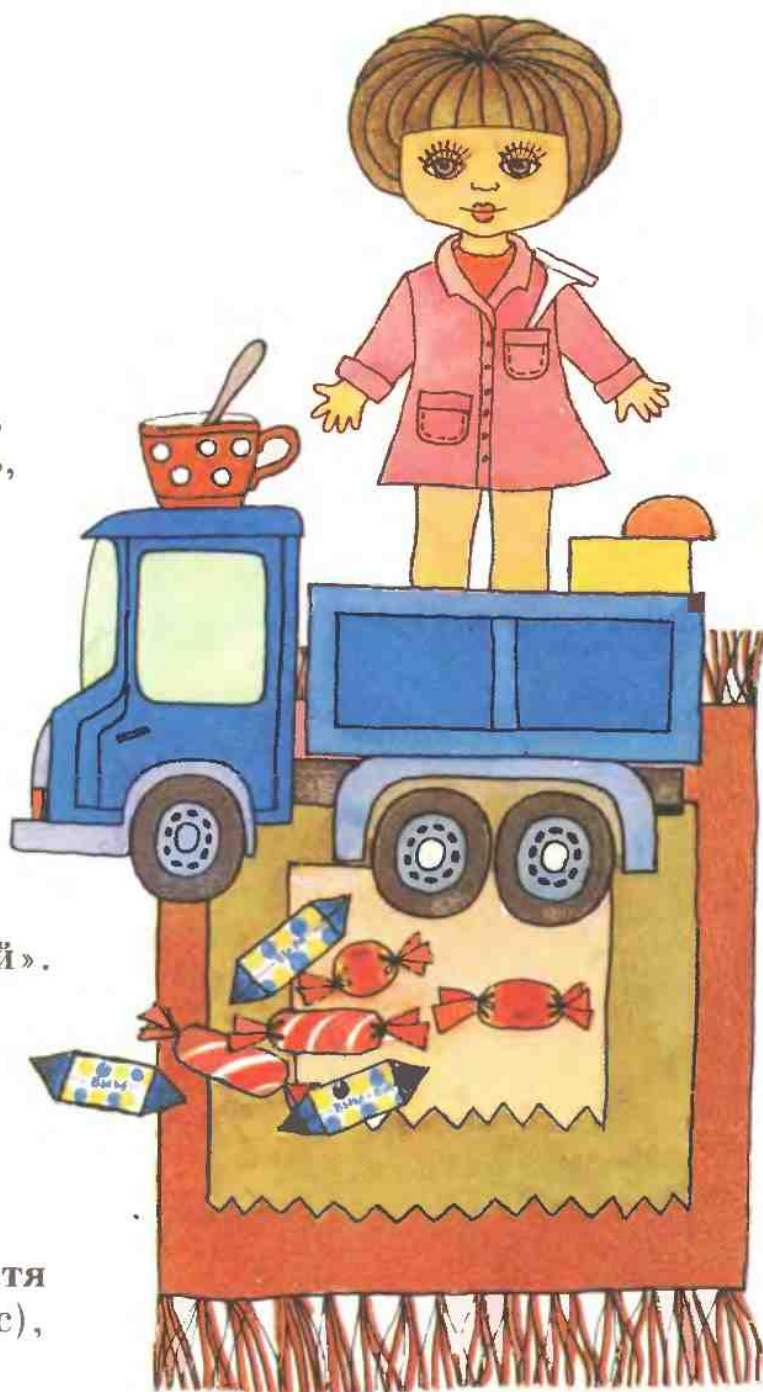
Ось дівчинка Марина,
А ось її машина.

— На, машино, чашку,
Їж, машино, кашку.
Ось для тебе ліжко,
Спи, машино, тишком.
Тебе буду берегти.
То й не смію завести,
Щоби ти не притомилась,
Щоби ти не простудилась,
Не вмастила кузов свій.
Спи, машино, не дурій.

Враз машина захворіла:
Не гуляла, не гуділа,
І на лавці не сиділа.
І не їла, й не пила,
Невесела все була.

Перевідав клишоногий,
Дав цукерку «Клишоногий».
Завітала ляля Катя
В білім чистому халаті.
Біля хворої сидить —
Не здрімнула ні на мить.

Ось і лікар у кареті.
Першокласний лікар — Петя
(Петя кінчив перший клас),
Врятував машину враз.

Лікар вислухав уважно
Незаведену
Вантажну,
Головою похитав
І сказав:
— Кузов, бач, його хворує?
Вантажів йому бракує.
І в мотора теж простуда,
Бо не їздить він нікуди.
Надокучило без діла —
От машина й захворіла.
Нащо бідній супокій —
Треба рухатися їй.

Як нам хвору підвести?
Ключик взять —
І завести!

ОЖЕЛЕДИЦЯ

Не ідеться і не їдеться
Через ожеледь-підневільницю.
Та зате
Прекрасно падається!
І чого ніхто
Не радується?

ЗАЯЧИЙ СЛІД

Недовго в лісі до біди,
Та заєць — не простак.
Умій заплутувать сліди —
Ось так!

Туди, сюди сліди зламав,
Вперед, назад і вбік.
Де заєць був, уже нема.
Стриб-скік!

ПІСЛЯ ДОЩІВ

Перший сонячний день
Після рясних дощів.
Лісом тепер іду,
Гумовики на ногах.
Пориті стежки навкруг —
Струмками були вони.
Краплі із листя течуть —
Щойно були дощем.
Малесенька річка
В зарослях гучно співа
Пісню дзвінкої води.

ЗМІЙ

У їдальню містечкову
Змій зайшов семиголовий.
Хором «Здрастуйте!» сказав
І замовив аж сім страв.

— Для цієї голови
Прошу вас халви.
Для цієї пащі
Ще щось підходяще.
Для цієї головки —
Перловки.
Для цієї пельки —
Сардельки.
Для цієї довбешки —
Кулешику.
Для оцих зубів —
Пирогів.

А для цього личка —
Дві палянички.
Ще чого? Лимонаду бутельку,
Сім серветок, ніж і виделку.

ДЕ ПРАВО, ДЕ ЛІВО

Раз учень стояв
На розвилці доріг.
Де право,
Де ліво,
Второпать не міг.
Та раптом школяр
Чубок причесав
Тією рукою,
Якою писав,
І м'яч підкидав,
І книжку гортав,
І діл підмітав.
І ложку тримав,
«Ур-ра!» — він підскочив
Угору до хмар:
Де право,
Де ліво,
Второпав школяр.

ПЕРШЕ ВЕРЕСНЯ

Спокійним сонечком зігріті,
Стоять ліси, в шовки сповиті.
У перваків — букети квітів.
Цей день сумний і веселковий.
Сумуєш ти: «До стрічі, літо!»
Але й радієш: «Здрастуй, школо!»

ХТО ЧОГО НАУЧИТЬСЯ

Чого щонайперше
Научиться котик?
Хапати!
Чого щонайперше
Научиться пташка?
Літати!
Чого щонайперше
Научиться учень?
Читати!

З котяти виросте котик,
Такий, як усі на світі,
Пташа перетвориться
в пташку,
Таку, як усі на світі,
А діти читають,
У мріях витають,
І навіть ні мама, ні тато
Не знають —
Ким стануть,
Як виростуть, діти.

СОВА І СИНИЦЯ

У сови на старість
Очі — ніби фари,
Круглі, здоровенні,
Отакі страшенні.

А у птички
У синички
Очка зовсім невеличкі —
Намистиночки дрібненькі
Отакенькі.

Та синичі очки
Дивляться як хочуть
І на хмарочку
Малу,
І на зернятко
В пилу.
Вдень сова не бачить —
Не зачепить, значить.

Ніч ввійшла в свої права,
Вирушає в путь сова.
Все
Ті очі здоровенні
Бачать в ніч темненну,
А синиця
Не боїться,
Бо спокійно спить синиця.

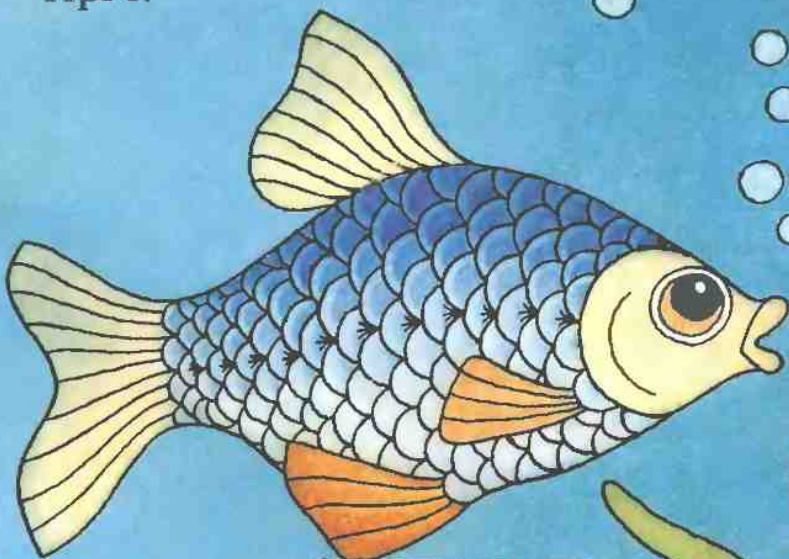

ВЕСНЯНА КАЗКА

Дружно
Ударились
Риби
Об лід,
І на річці
Почавсь
Льодохід.

ПІСНЯ ВЕСНЯНИХ ХВИЛИН

Що не днина,
По хвилині
Довша день,
Коротша ніч.
Потихеньку,
Помаленьку
Проганяєм зиму
Пріч!

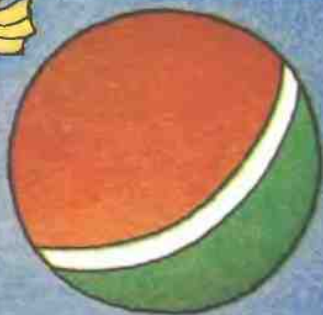

Городская БДБС
Г. Запорожия

НЕСЛУХНЯНА ЛЯЛЬКА

Нашій ляльці повсякчас
Кажемо по двадцять раз:
«Де воно вродилося?!
Мов згори звалилося!»

Прсять ляльку у танок,
Лялька лізе у куток.
Де воно вродилося?!
Мов згори звалилося!
Всім погратись — їй лежать,
Всім лежати — їй стоять.
Де воно вродилося?!
Мов згори звалилося!
Сяде їсти — все невлад,
Подавайте шоколад.
Де воно вродилося?!
Мов згори звалилося!
Мали ж клопоту за день.
Все не так, як у людей.
Де воно вродилося?!
Мов згори звалилося!

ЩО У СВІТІ НАЙМИЛІШЕ

Що у світі наймиліше, мій
хлопчиську?

В хлібі — скоринка,
В капусті — качанисько,
В варенні — пінка,
В школі — перерви часинка!

ХОДУЛІ

Несуть мене ходулі.
Кричать хлоп'ята: «Злазь!»
Боюсь, чи не впаду я
З ходул та
Прямо в грязь.

І зараз же забудуть,
Як гарно я ходив,
Та довго знати будуть,
Куди я полетів.

МРІЙНИК

Сиджу я на горішній гілці,
Ввижається,

що я в розвідці
Або на щоглі корабля,
Готовий крикнути:

«Земля!»

А вітер дерево гойдає.
Ніхто мене не помічає.
А я найвище од усіх,
І бачу всіх,
І чую всіх!

УЗЛІСНЯ

Узлісся все, що в лісі є,
Зібрало воєдино:
Осоння й затінок тут є
І пісня зозулина,
Грибів узлісся надає,
До кухлика малини...
Не всидіти мені
На пні,
Мені не влечать
На траві,
Хоч світло і просторо.
А що таїться
В тишині,
Що діється
У глибині,
А що там мліє
В напівсні
Затаєного бору?

КОНИК

— Но! — коня ми
Попросили
І помчали
Що є сили.

В'ється грива коло рук.
Ось і хата. Коню, тпру!

ЛЕТИ!

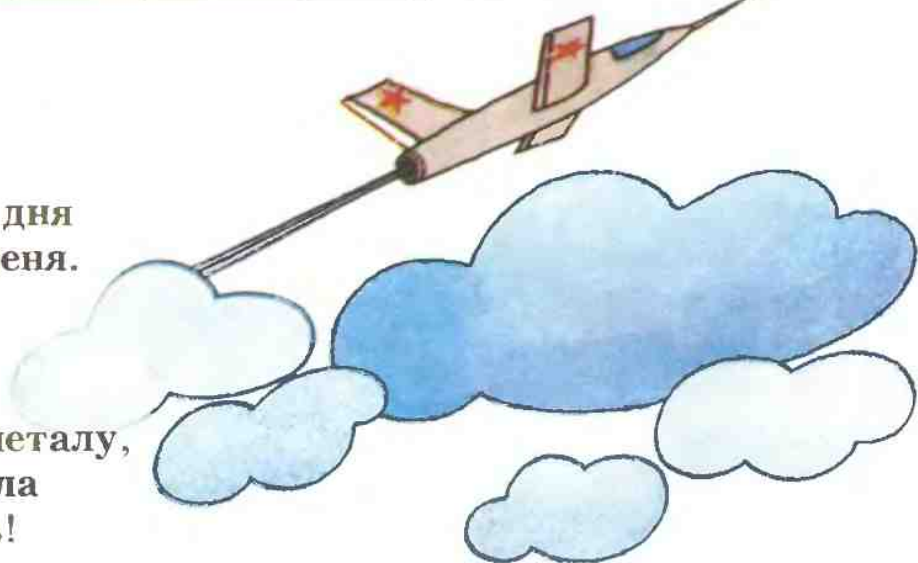
Птаха-мати ще до дня
Вчить літати пташеня.
Умовляє-таки,
Примовляє-таки.

— Он ракета. Із металу,
А диви, куди злітала
Та й не ізлякалась!

А літак який важезний
Розтинає шир небесний
І не боїться!

Хмари — нібито перини,
А кудись там линуть-линуть.
А ти — ні!

Ні, мій хлопче, ти не птиця!
Птиці вдома не сидиться.
Ану, лети!

ЖАЙВІР

Жайвір, жайвір польовий —
Співу в серці тісно.
В полі чистім дім малий,
В небі яснім — пісня.

ВІРА — МАЙНА

Розмовля з підйомним краном
Далина,
Незвичайна мова зрана
Долина.

А та мова незвичайна:
Майна — віра! Віра — майна!
«Майна!» — йде вантаж униз.
«Віра!» — угорі повис.
Кран ту мову добре знає,
Опускає,
Піднімає.

І мені тепер ясна
Оця мова чарівна.
Ця приємна,
Потаємна,
А точніше — кранопотаємна.
«Майна!» — раз.
«Віра!» — два.
От і всі її слова.

ЛОСЬ

Чую, тріснула гілка,
І зараз побачив лося,
А лось побачив мене.
Стоїть не поворухнеться.
І все ж на моїх очах
Лось той немов розтанув:
Гілки злилися з рогами,
З кущами зливається тіло,
З березовими стовбурцями
Уже зливаються ноги.
Ліс, який породив лося,
Ховає своє дитя.

Валентин Дмитриевич Берестов.

ГДЕ ЧАЕЧКА ЖИВЕТ?

Стихи. (На украинском языке).

Для дошкольного возраста

Перевод с русского *Дмитрия Семеновича Чередищенко*
Художники *Александр Никифорович* и *Нина Григорьевна*
Ковали

Киев «Веселка»

Редактор *В. О. Осадчий*. Художний редактор *Д. П. Присяжнюк*
Технічний редактор *К. П. Дворська*
Коректори *Л. К. Скрипченко, М. З. Волович*

Информ. бланк № 2479

Здано на виробництво 03.06.83. Підписано до друку 11.10.83.
Формат 84×100/16. Папір офс. № 1. Гарнітура бодоні.
Друк офсетний. Умовн. друк. арк. 234. Умовн. фарб. відб.
10.53. Обл.-вид. арк. 295. Тираж 68 000 пр. Зам. 3—1590.
Ціна 25 к.

Видавництво «Веселка», 252050, Київ-50, Мельникова, 63

Головне підприємство республіканського
виробничого об'єднання «Поліграфкнига», 252057,
Київ-57, Довженка, 3.

